

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/164/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207690
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125207690.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpenej JUDr. Martinou Barnovou, advokátkou, so sídlom Nám. SNP 538/16, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: D. E. F., F., so sídlom D. XX, XXX XX G., H.: XX XXX XXX, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 711 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009, v článku 7. v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009, uvedená v článku 8. Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodníka zákonníka, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 165,64 EUR / 4 990,- SKK a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,93 EUR/ 3 402,- SKK v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009, uvedená v článku 8. Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy

oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009 v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.2., v časti, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009 v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFICREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.3., v časti, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 z tejto Zmluvy o RÚ. Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 zodpovedá za škody, ktoré Veriteľ utrpí v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009 v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, bod 8.7. v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009 v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 14. Sankcie, v znení: Bod 14.1. „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) so splnením akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ je Veriteľ oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 0,2% z výšky splátky za každý deň omeškania. Bod 14.2. „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako:

a) 15 (pätnásť) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v čl. 14, ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5 % z výšky dlžnej splátky, a ďalej

b) 30 (tridsať) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v čl. 14, ods. 14.1. a 14.2. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ úhradu zmluvnej pokuty vo výške 10 % z výšky dlžnej splátky.“

Bod 14.3. „V prípade akéhokoľvek porušenia tejto Zmluvy o RÚ špecifikovaného v čl. 13, ods. 13.1. je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1.a 14.2. úhradu zmluvnej pokuty vo výške 50 % zo sumy určenej ako súčet poskytnutej výšky úveru a zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009 v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 16. Súhlas so spracovaním osobných údajov, v bode 16.6., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 dávajú Veriteľovi súhlas podľa ods. 16.1., 16.2., 16.3., 16.4. a 16.5. na dobu od podpísania tejto Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, počas platnosti tejto Zmluvy o RÚ ako aj na dobu 10 rokov po skončení zmluvného vzťahu podľa tejto Zmluvy o RÚ. V rovnakom rozsahu udeľujú súhlas aj v prípade zamietnutia Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, a to na dobu 10 rokov odo dňa jej podpísania Dlžníkom, Spoludlžníkom 1, Spoludlžníkom 2.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009 v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 18. Riešenie sporov – rozhodcovská doložka, bod 18.2. Rozhodcovská doložka, v znení: „18.2.1. Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené a s konečnou platnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009 v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 19. Záverečné ustanovenia, bod 19.9., v znení: „Táto Zmluva o RÚ sa uzatvára podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Právne vzťahy touto Zmluvou o RÚ neupravené sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov SR.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XII. Žalobkyňa má nárok náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 23.09.2025 domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu uzatvorenej so žalovaným dňa 31.03.2009, č. zmluvy XXXXXXXXXXXX, ako aj neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v článku 7. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, článku 8., bode 8.1., 8.4 Dohody o poskytnutí služieb, ďalej článku 8, bodu 8.2, 8.3, 8.7 zmluvných dojednaní a článku 14, 16.6, 18.2, 19.9 zmluvných dojednaní.

2. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.3.2009 (ďalej len „Zmluva“). Podľa údajov vyplývajúcich z bodu 6. Zmluvy, jej žalovaný mal poskytnúť úver vo výške 1 427,34 eura, s mesačnou splátkou vo výške 98,09 eura, počtom mesačných splátok 24, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 68,84 %, s RPMN vo výške 63,84 %, s priemernou RPMN vo výške 34,49 %. Žalovaný si zo schváleného úveru vo výške 1 427,34 eura stiahol poplatok vo výške 165,64 eura, a teda v skutočnosti jej poskytol úver vo výške 1 261,70 eura. Žalovanému doposiaľ na predmetný úver uhradila sumu vo výške 1 109,63 eura. Poplatok vo výške 165,64 eura vyplýva zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere. Ako spotrebiteľka takúto službu nevyužila, napriek tomu ju musela zaplatiť. Dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná (§ 53 ods. 2 OZ) a jej zámerom nebolo ísť do zmluvného vzťahu so žalovaným kvôli nej. Žiadaný úver bol hneď po pripísaní na účet znížený o sumu uvedenú v tejto Dohode a aj keď ju ako klientka nevyužila, nemá nárok na jej vrátenie. Žalovaný získava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ZoSÚ). Zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN 63,84 %, keďže výška RPMN nemôže byť nižšia ako je výška ročnej úrokovej sadzby, v danom prípade 68,84 %. Poukázala na to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Tiež má za to, že úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň je toho názoru, že zmluva obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvná podmienka uvedená v článku 7. je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, a to v otázke oboznámenia sa s úverovými podmienkami. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, pretože si tým zhoršuje svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. V súvislosti s tým poukázal na rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9C 2/2017 zo dňa 16.09.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/41/2016, zo dňa 27.04.2017. ďalej aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7CoCsp/46/2021, z 13.12.2021. Vo vzťahu k zmluvným podmienkam upraveným v čl. 8 Dohody o poskytnutí služby, bod 8.1 a 8.4 uviedla, že predmetné zmluvné podmienky už boli

súdmi opakovane určené za neprijateľné. Poukazuje napríklad na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17Csp/10/2025, zo dňa 27. 05. 2025. Zmluva obsahuje podľa nej ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v článku 8., v bode 8.2. Táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ môže vytvoriť stav, kedy aj napriek tomu, že spotrebiteľ riadne a včas zaplatí, dôjde k jeho omeškaniu. Veriteľ si týmto zmluvným ustanovením vytvára vlastné oprávnenie na definovanie času zaplata splátky úveru zo strany spotrebiteľa, hoci by spotrebiteľ zaplatil objektívne už skôr. Pokiaľ ide o ďalšiu zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluvných dojednaniach v článku 8., v bode 8.3, táto bola už súdmi určená za neprijateľnú, napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17Csp/10/2025, zo dňa 27. 05. 2025. Ďalšia zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach, v článku 8. bod 8.7. je súčasťou zmluvných dojednaní, ktoré žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť a je v zásadnom rozpore s kogentnou úpravou premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pričom žalobkyni ako spotrebiteľke sa nepochybne zhoršuje jej postavenie. Žalobkyni bolo včlenením dotknutej zmluvnej podmienky do predpripraveného formulára vnútené predĺženie premlčacej doby až na 10 rokov. Predmetná zmluvná podmienka už bola vyhlásená právoplatne za neprijateľnú napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 04.02.2019, sp. zn. 20Csp/192/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.12.2019, sp. zn. 12Co/85/2019. K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluvných dojednaniach, v článku 14. uvádza, že zmluvnú pokutu si so žalovaným individuálne nedojednala. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do úverových podmienok, na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného, pričom ju nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej v Zmluvných dojednaniach, v článku 16. uviedl, že je neprijateľné, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas, s nakladaním s jeho osobnými údajmi. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Takýto súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a sú v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach v článku 18. je neprijateľným dojednaním, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská zmluva vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Poukazuje na nález Ústavného súdu SR, zo dňa 11.6.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluvných dojednaniach v článku 19., bod 19.9., má za to, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. Aplikácia Obchodného zákonníka by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie. Dala do pozornosti platné znenie § 52 ods. 2 OZ, ako aj uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 402/2013, zo dňa 19.6.2013. Keďže výlučne spravovanie záväzkového vzťahu ustanoveniami Obchodného zákonníka by bolo pre ňu ako spotrebiteľa nevýhodnejšie, táto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v jej neprospech podľa § 53 ods. 1 OZ, pretože sa týmto vopred vzdávam svojich zákonných práv a zhoršujem si tým svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal nedôvodnosť podanej žaloby, pretože žalobcom označený zmluvný vzťah zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8300018889 zo dňa 31.03. 2009 zanikol, a ani následne nevznikol na strane žalobcu dôvod domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, alebo určenia bezúčinnosti úveru. Má za to, že určovanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky má právny význam jednak z hľadiska zamedzenia jej budúceho uplatnenia, opakovania použitia voči spotrebiteľovi, alebo uplatňovania nároku z takej podmienky voči spotrebiteľovi. To sa v pomere medzi žalobcom a žalovaným nedeje a ani nemôže stať, z dôvodov uvedených vyššie – žiadne vzájomné nároky nejestvujú, neuplatňujú sa, a ani ich žalobca

netvrdí v podanej žalobe. Rovnako určovanie bezúročnosti môže mať právny význam len do budúca, čo v pomere medzi sporovými stranami nemôže nastať, nakoľko žiadny právny vzťah medzi nimi nie je. Žalovaný namieta na základe vyššie uvedeného neprípustnosť podanej žaloby. Neprípustnosť určovacej žaloby vo vzťahu k výroku o určení bezúročnosti vyplýva podľa neho aj z toho, že § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. sa vzťahuje len na existujúce úverové zmluvné vzťahy. Popiera tiež tvrdenie o tom, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj o RPMN. Zmluva údaj obsahuje. Tvrdenie o nesprávnej hodnote RPMN žalobcu nepodložil a nepreukázal; keďže výpočet RPMN je iný ako je výpočet úrokovej sadzby, preto tvrdenie žalobcu o nesprávnosti RPMN na základe porovnávania s hodnotou úrokovou sadzby je nesprávne a zo strany žalobcu neodôvodnené. Žalovaný popiera tvrdenia o neprimeranej a neplatnej výške úroku, pretože toto tvrdenie je v rozpore s § 3 ods. 10, 11 zákona č. 258/2001 Z.z. a nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z.

4. Žalovaný ďalej tvrdí, že nie všetky žalobcom vyselektované ustanovenia zo zmluvy a zmluvných dojednaní k zmluve o revolvingovom úvere číslo 8300018889 zo dňa 31.03. 2009 spĺňajú kritérium zmluvného dojednanía zakladajúceho určité práva alebo povinnosti, a teda ani nemôžu spôsobovať hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Vo vzťahu k bodu 7 zmluvy žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o akomkoľvek prenose dôkazného bremena, pretože žiadna časť z citovaného ustanovenia ani gramaticky, ani obsahovo a ani inak žiadny prenos dôkazného bremena nerieši. Žalobca v podanej žalobe ani neuviedol, aké dôkazné bremeno a o čom by sa malo prenášať, o prenos dôkazného bremena z akého subjektu na koho by malo ísť, a hlavne ktoré zákonné ustanovenie upravuje dôkazné bremeno údajne prenesené na spotrebiteľa, čiže neoznačili ani skutkovo a vôbec nie právne subjekt, z ktorého sa údajne prenáša nejaké dôkazné bremeno. Žalobca v podanej žalobe neuviedol ani splnenie predpokladu „hrubej nerovnováhy“ v právach a povinnostiach, ani ho nekonkretizoval. K žalobe týkajúcej sa článku 8., bod 8.1, 8.4 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný poukázal na to, že predmetom dohody o poskytnutí služby bola samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok. Z právneho hľadiska je teda predmetom plnenia právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Žalovaný tvrdí aj to, že Dohoda o poskytnutí služby je individuálne uzavretá, nejde o predpoklad ani o podmienku vzniku zmluvy o úvere. Skutočnosť, že je na tej istej listine, ako samotná zmluva o revolvingovom úvere respektíve že bol vopred formulovaná žalovaným neznamena v zmysle právnej úpravy automaticky ten záver, že nejde o individuálne dohodnutý a uzavretý právny úkon. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. K žalobe týkajúcej sa bodu 8.2 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere uviedol, že žalobca v podanej žalobe neoznačil žiadne zákonné ustanovenie, podľa ktorého by povinnosť dlžníka plniť záväzkov mala nutne existovať bez povinnosti ho označiť príslušným variabilným symbolom. Z tvrdení žalobcu a podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutočnosti, podľa ktorých by uvedené ustanovenie malo spôsobovať hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Rovnako nie je zrejmé, ako sa má zmeniť postavenie žalobcu na základe tohto určenia, pretože žalobca žiadne záväzky voči žalovanému nemá a ani nič neplní, čiže označené ustanovenie sa nemá ani ako použiť v ich vzájomnom vzťahu. Obsah bodu 8.3 v článku 8 zmluvných dojednaní zodpovedá všeobecnej prevenčnej povinnosti a povinnosti predchádzať vzniku škôd, ako je upravené v § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka. Súčasne je dôležité zohľadniť, že oznámenie skutočností majúcich za následok neplnenie záväzkov má priamy dosah na vznik nesplácania namiesto napríklad odkladu splatnosti splátok, uzavretia dohody o zmene splácania alebo o výške splátky a pod. Označené ustanovenie nezavádza žiadnu zvláštnu alebo osobitnú úpravu nad rámec občianskoprávnej regulácie, nevytvára teda v porovnaní s § 415 a § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka nové práva a povinnosti a ani nezavádza žiadny hrubý nepomer v právach a povinnostiach strán na ťarchu spotrebiteľa. Pokiaľ ide o článok 14., bod 14.1, 14.4, 14.5 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, žalovaný uvádza, že výška zmluvnej pokuty je tak priamo úmerná a závislá od doby, ktorá uplynula odo dňa splatnosti zabezpečenej pohľadávky. Z pohľadu primeranosti zmluvnej pokuty je na mieste hodnotiť inak zmluvnú pokutu dojednanou vo forme pevne stanovenej čiastky a zmluvnú pokutu dojednanú vo forme určitej sadzby za určené časové obdobie. Výšku zmluvnej pokuty nemožno posudzovať len z jej celkovej výšky, ak je dôsledkom dlhodobého omeškania a s tým spojeným navyšovaním o inak primeranú „dennú sadzbu“ zmluvnej pokuty. Opačný záver je neakceptovateľný, lebo by vo svojom dôsledku zvýhodňoval dlžníka (čím dlhšie by dlžník svoje povinnosti neplnil, tým viac by bol zvýhodnený pri posudzovaní prípadnej neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty) a znamenal by spochybnenie funkcií, ktoré má zmluvná pokuta plniť. Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 17. júla 2019, sp.zn. 3Obdo/11/2019 uviedol, že za neprimerane vysokú nebola vyhodnotená zmluvná pokuta vo výške 1 % z dlžnej čiastky

za každý deň omeškania (2Cdo, 2Obdo/39/2010), resp. zmluvná pokuta vo výške 0,67 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (33Odo/61/2005) a ani zmluvná pokuta vo výške 0,23 % denne (33Odo/1779/2006). Žalovaný popiera tiež tvrdenie, že ustanovenie bodu 14.6 zmluvy o úvere má byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Z Občianskeho zákonníka (§ 545 ods. 2) výslovne vyplýva, že veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté. K návrhu na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky o spracúvaní osobných údajov v bode 16.6 uviedol, že ustanovenie bod 16.6 nepredstavuje žiadnu zmluvnú podmienku. Ustanovenie bodu 16.6 neobsahuje žiadne ustanovenie o široko koncipovanom súhlase s nakladaním s osobnými údajmi. Toto ustanovenie vychádza z právneho základu pre spracúvanie osobných údajov v podobe oprávneného záujmu ako jedného z právnych titulov pre spracúvanie osobných údajov, pretože ide o informáciu, ktorá vyplýva z povinnosti uchovávať dokumentáciu pre účely zákona o účtovníctve a zákona o DPH, ktoré (predovšetkým v poradí druhý zákon) ukladajú povinnosť uchovávať dokumentáciu 10 rokov, logickým dôsledkom čoho je fakt, že aj spracúvanie osobných údajov (uchovávanie dokumentácie je jeden zo spôsobov spracúvania osobných údajov) bude trvať takú dobu. Uvedené ustanovenie má právny základ v podobe oprávneného záujmu aj z dôvodu evidovania údajov pre prípad súdneho sporu. Z podanej žaloby nie je zistiteľné, aké povinnosti spotrebiteľa nad rámec zákona a v jeho neprospech dané ustanovenie vôbec upravuje, čiže v čom spočíva nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa netvrdí žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali intenzitu značnej nerovnováhy. K návrhu na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky o bode 18.2, žalovaný popiera žalobu v tejto časti aj z dôvodu, že rozhodcovská doložka a jej účinky zanikli najneskôr dňa 01.01. 2015, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z.z. Podľa tohto zákona, § 73 ods. 4 a 5 nemohlo byť na základe rozhodcovskej doložky vykonané žiadne rozhodcovské konanie. Od účinnosti uvedených ustanovení ku dňu podania žaloby na súd uplynulo viac ako 10 rokov. Žalobca v podanej žalobe žiadnym spôsobom nezodôvodnil potrebu súdneho rozhodnutia k stavu, ktorý je ex lege viac ako 10 rokov jasný, jednoznačný, nevyvoláva žiadny pochybnosti. Tvrdenie, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou nemá oporu ani v skutkovom stave a ani v zákone, pretože ustanovenie bodu 18.1. predpokladá dve možnosti riešenia sporových situácií, čiže nevyžaduje riešenie sporov v rozhodcovskom konaní (čo podľa § 53 ods. 4 písmeno r) Občianskeho zákonníka účinného k 31.03. 2009 bolo jediným prípadom, v ktorom by rozhodcovská doložka bola v rozpore so zákonom). K návrhu na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v bode 19.9 uviedol, že z podanej žaloby nevyplýva žiadne tvrdenie, podľa ktorého by ustanovenie bodu 19.9 malo zakladať práva a povinnosti zmluvných strán odchylné od zákona. Predmetné ustanovenie v skutočnosti len prepisovala to, čo z právnej úpravy ku dňu uzavretia zmluvy o úvere vyplývalo. Návrh žalobcu je preto v rozpore s § 497 Obchodného zákonníka a § 263 ods. 1 písmeno d) Obchodného zákonníka, podľa ktorých zmluva o úvere je vždy obchodným vzťahom. Uvedená skutočnosť pritom ani v čase vzniku zmluvného vzťahu nevylučovala použitie tých ustanovení občianskeho práva, ktoré boli na prospech spotrebiteľa. Poukázal na to, že od 01.04. 2015, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 102/2015 Z.z., bolo do § 52 ods. 2 doplnené ustanovenie. Z uvedenej úpravy vyplýva, že dovtedy existujúci právny stav „aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“ v zmysle zákonnej úpravy ustúpil zákonom stanovenej preferencii prednosti Občianskeho zákonníka. Ak by ustanovenie 19.9 zmluvy o úvere malo spôsobovať neprijateľnosť, potom by aj novela realizovaná zákonom č. 102/2014 Z.z. smerovala k zmene § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (a tam uvedeného výpočtu neprijateľných podmienok). To sa však neudialo, čiže zákonodarca sám skutočnosť vyplývajúcu z existujúceho právneho stavu (arg. „aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“) neoznačil za neprijateľnú podmienku. Ale zaviedol iné riešenie. Ustanovenie bodu 19.9 sa od právneho stavu, ktorý vymedzuje od 01.04. 2015 § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka ako „aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“ neodlišuje. Ak od uvedeného dátumu zákonná úprava (prijatá v rámci zvyšovania ochrany spotrebiteľa a sprísňovania spotrebiteľsko-právnej ochrany) nehovorí o neprijateľnosti, potom ani stav do účinnosti § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť.

5. Žalobkyňa v replike poukázala na ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení zák. č. 279/2017 Z. z., s účinnosťou od 1.1.2018, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúčročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. 18ba). Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba) znie: „18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.“ Nemali by preto už byť žiadne pochybnosti o tom,

že od 1.1.2018 sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď to ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. výslovne umožňuje, a to práve s odkazom na § 137 CSP. Ak ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., v platnom znení, práve s odkazom na § 137 CSP, umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy žalobou, tak v zmysle zásady, že vo väčšom je obsiahnuté menšie, ak sa spotrebiteľ môže domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak sa môže domáhať žalobou aj určenia neplatnosti ktorejkoľvek neplatnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, lebo určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, je taktiež určením neplatnosti zmluvy. Pre úplnosť však je potrebné zdôrazniť, že určovanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky malo oporu v zákone aj pred 1.1.2018, v zmysle § 137 CSP, § 298 CSP a v zmysle zák. č. 250/2007 Z. z. a § 53a OZ. Určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych spotrebiteľských sporoch hlavným prostriedkom a cieľom ochrany spotrebiteľov v EÚ, v zmysle smernice Rady 93/13/EHS. Poukazuje na právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/27/2018, z 28.3.2019: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Ku skutočnosti, že samotné plynutie času nemá žiaden vplyv na možnosť vyhovieť žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky osobitne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.1.2019, ako aj na uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 124/2020 zo dňa 15.04.2020. Naďalej trvá na tom, že Zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN 63,84 %, keďže výška RPMN nemôže byť nižšia ako je výška ročnej úrokovej sadzby, v danom prípade 68,84 %. Žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol, akým spôsobom, resp. akým výpočtom dospel k uvedenej výške RPMN, čím potvrdil záver o nesprávnej výške RPMN uvedenej v Zmluve. Zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov.

6. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi, a to vyjadreniami strán sporu, zmluvou o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách poskytnutých rezidentom eurozóny (stav a nové obchody), tabuľkou maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, stavom účtu a zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 31.03.2009 sporové strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 83000188889. Na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru bola žalobkyni schválená výška úveru 1.427,34 eur, so splatnosťou 24 mesiacov, so splátkou 98,09 eura mesačne splatnou v 19. deň v mesiaci, ročnou úrokovou sadzbou 68,84 %, RPMN vo výške 63,84 %, priemernou RPMN vo výške 34,49 %.

8. Z aktuálneho prehľadu platieb (stavu účtu) je zrejmé, že žalobkyni bol dňa 31.03.2009 reálne poskytnutý úver vo výške 1.261,70 eur.

9. Formulár zmluvy o revolvingovom úvere má celkovo 13 bodov písaných drobným písmom. Podľa bodu 7 zmluvy o revolvingovom úvere dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom dlžník ako aj spoludlžníci sa so zmluvným dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať.

10. V bode 8 je o málo väčším písmom označenie: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 písaný písmom s týmto textom: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 165,64 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,93 eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia

jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“

11. Podľa bodu 8.4. Dohody o poskytnutí služby odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.

12. Podľa čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere je ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

13. V čl. 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludžníka 1, Spoludžníka 2, bod 8.2. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere sa okrem iného uvádza, že Dlžník, Spoludžník 1 a Spoludžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.

14. V čl. 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludžníka 1, Spoludžníka 2, bod 8.3. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere sa uvádza, že Dlžník, Spoludžník 1, Spoludžník 2 sa zaväzujú v prípade zmien akýchkoľvek údajov, ktoré poskytli Veriteľovi v súvislosti s touto Zmluvou o RÚ, t. j. napr. pri ukončení pracovného pomeru, zmene zamestnávateľa, zmene adresy trvalého pobytu, zmene kontaktnej adresy alebo zmene telefónneho čísla, túto zmenu nahlásiť Veriteľovi najneskôr do 10-tich pracovných dní od vzniku takejto skutočnosti. Dlžník, Spoludžník 1 a Spoludžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludžníka 1, Spoludžníka 2 z tejto Zmluvy o RÚ. Dlžník, Spoludžník 1 a Spoludžník 2 zodpovedá za škody, ktoré Veriteľ utrpí v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti.

15. V článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludžníka 1, Spoludžníka 2, bod 8.7. je upravené, že Dlžník, Spoludžník 1, Spoludžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.

16. Podľa čl. 14. Sankcie Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, konkrétne bod 14.1. je uvedené, že v prípade omeškania Dlžníka (Spoludžníka 1, Spoludžníka 2) so splnením akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ je Veriteľ oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 0,2% z výšky splátky za každý deň omeškania. V bode 14.2. týchto dojednaní je uvedené, že v prípade omeškania Dlžníka (Spoludžníka 1, Spoludžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako:

- a) 15 (pätnásť) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v čl. 14, ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5 % z výšky dlžnej splátky, a ďalej
- b) 30 (tridsať) dní po termíne splatnosti je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v čl. 14, ods. 14.1. a 14.2. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ úhradu zmluvnej pokuty vo výške 10 % z výšky dlžnej splátky.

V bode 14.3. týchto dojednaní v prípade akéhokoľvek porušenia tejto Zmluvy o RÚ špecifikovaného v čl. 13, ods. 13.1. je Veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1.a 14.2. úhradu zmluvnej pokuty vo výške 50 % zo sumy určenej ako súčet poskytnutej výšky úveru a zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru.

17. V Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere v článku 16., v bode 16.6., sa uvádza, že Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 dávajú Veriteľovi súhlas podľa ods. 16.1., 16.2., 16.3., 16.4. a 16.5. na dobu od podpísania tejto Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, počas platnosti tejto Zmluvy o RÚ ako aj na dobu 10 rokov po skončení zmluvného vzťahu podľa tejto Zmluvy o RÚ. V rovnakom rozsahu udeľujú súhlas aj v prípade zamietnutia Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, a to na dobu 10 rokov odo dňa jej podpísania Dlžníkom, Spoludlžníkom1, Spoludlžníkom 2.

18. Podľa článku 18., bod 18.2. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené a s konečnou platnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní.

19. Podľa článku 19., bod 19.9 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere táto Zmluva o RÚ sa uzatvára podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Právne vzťahy touto Zmluvou o RÚ neupravené sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov SR.

20. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

21. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

22. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 31.03.2009 (ďalej len „ZoSÚ“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 2 ods. c) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

24. Podľa § 2 ods. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

25. Podľa § 3 ods. 1, 2 ZoSÚ, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského

úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1

27. Podľa § 4 ods. 3 veta druhá ZoSÚ, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

28. Podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

29. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 31.03.2009 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa(ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

34. Podľa § 53 odsek 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

35. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

37. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

38. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

39. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

40. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

41. Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

42. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 01.01.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

43. Podľa § 298 ods. 1, 2 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

44. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 31.03.2009 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

45. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že strany sporu uzavreli dňa 31.03.2009 zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, na základe ktorej mal byť žalobkyni ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 1.427,34 eur s mesačnou splátkou vo výške 98,09 eur, počet splátok predstavoval 24, splatnosť splátky bola 19. v mesiaci, s uvedením výšky ročnej úrokovej sadzby 68,84 %, RPMN 63,84 % a priemernej hodnoty RPMN 34,49 %.

46. Žalobkyni bol reálne poskytnutý úver vo výške 1.109,63 eur, pretože žalovaný v okamihu odoslania platby na účet žalobkyne stiahol zo schváleného úveru vo výške 1.427,34 eur poplatok vo výške 165,64 eur.

47. V konaní nebolo sporným, že sa nepochybné jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto bolo potrebné právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdiť podľa ZoSÚ. Zároveň však nepochybné zmluvný vzťah je potrebné považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. OZ, keďže žalobkyňa vystupuje v pozícii spotrebiteľa a žalovaný v pozícii dodávateľa.

48. Spornou medzi stranami bola predovšetkým otázka naplnenia obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, čoho dôsledkom je možná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

49. Pokiaľ ide o namietanú prípustnosť žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, túto súd vyvodil z § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku v spojení s aktuálne účinným § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého sa spotrebiteľ môže v pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

50. Zároveň je potrebné poukázať i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2022, sp. zn. 4Cdo 223/2020, R 2/2022, v ktorom najvyšší súd prijal záver, že podanie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru v režime zákona č. 258/2001 Z. z. umožňuje aj zákon o ochrane spotrebiteľa. Sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom od 1. januára 2008 dopadá aj na úroky a poplatky z úverov dojednaných zmluvami uzavretými pred účinnosťou zákona č. 568/2007 Z. z., na ktoré vznikne nárok po 1. januári 2008.

51. Súd sa nestotožňuje zo strany žalovaného vznesenou námietkou premlčania domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a tiež bezúročnosti úveru. V súvislosti s ňou poukazuje súd na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-776/19 až C-782/19, ktorý v bode 38 rozsudku uviedol cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietat' nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“

52. Rovnako poukazuje súd aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo 127/2017, v zmysle ktorého cit.: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“ Námietky sú preto v tomto smere (aj vo vzťahu k potrebe skúmania motívu podania žaloby) nedôvodné.

53. Z právnej úpravy účinnej v čase uzavretia Zmluvy o úvere je zrejmé, že absencia čo i len jednej v § 4 ods. 3 veta druhá ZoSÚ uvedenej náležitosti spôsobuje záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

54. V danom prípade sa súd stotožňuje s tvrdením žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ.

55. V rozsudku vo veci C-377/14 Radlinger, Radlingerová proti Finway a.s. sa Súdny dvor Európskej Únie okrem iného vyjadril k požiadavkám na náležitosti spotrebiteľských zmlúv a na otázku vnútroštátneho súdu, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru“ obsiahnutý v článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice odpovedal, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V rozhodnutí Súdny dvor uviedol, že dôsledkom takéhoto postupu, t. j. zahrnutia nákladov spotrebiteľa spojených s úverom do výšky čerpania úveru, je podhodnotenie RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru (bod 87.). Zároveň informácia o celkových nákladoch úveru umožňuje spotrebiteľovi porovnať ponuky úverov a posúdiť rozsah jeho záväzku (bod 90.).

56. V súlade s európskou judikatúrou, predovšetkým s vyššie uvedeným rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 zo dňa 26.04.2016 bol vyhlásený aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo 287/2021 zo dňa 30.06.2022, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2022 pod č. 49. Podľa tohto rozhodnutia celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Aj keď dané rozhodnutie sa týkalo zákona č. 129/2010 Z.z., je nepochybné, že je aplikovateľné aj na zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj chybný údaj týkajúci sa obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere má dôsledky ako pri jeho absencii.

57. Údaj o výške úveru je jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o výške skutočne poskytnutého úveru, dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom, čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal, ako aj to, akú má povahu jeho záväzok z hľadiska nákladov s ním spojených. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) zasa predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha zistiť, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 ZoSÚ).

58. V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o náklad (poplatok) nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Zahnutie daného poplatku do celkovej výšky úveru, teda do čiastky, ktorá je daná k dispozícii spotrebiteľovi, nutne vedie k podhodnoteniu RPMN. Navýšenie celkovej výšky úveru o náklady má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj náklad, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy (porov. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.05.2024 pod sp. zn. 1Cdo/13/2023).

59. V danom prípade výška úveru v zmluve nebola správna. V skutočnosti bol žalobkyni poskytnutý úver len vo výške 1.109,63 eur a nie vo výške 1.427,34 eur ako je uvedené v zmluve a s tým súvisí aj záver o nesprávnej výške RPMN, pre výpočet ktorej je zásadným údajom výška úveru. V skutočnosti teda RPMN vychádzajú z úveru 1.109,63 eur je vyššia než RPMN uvedená v zmluve, pri výpočte ktorej sa vychádzalo z úveru vo výške 1.427,34 eur.

60. Rovnako nemožno prehliadnuť, že RPMN v zmluve o revolvingovom úvere je uvedená nesprávne aj preto, že RPMN je uvedená v nižšom percentuálnom vyjadrení ako ročná úroková sadzba za poskytnutie úveru (obdobne viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 119/2021). Esenciálnou súčasťou RPMN je a priori dojednaný úrok z úveru, pričom v ďalšom výpočte RPMN môže dochádzať už len k jej navýšeniu o poplatky či iné plnenia uhrádzané spotrebiteľom v priebehu zmluvného vzťahu. Takéto konanie dodávateľa nemožno hodnotiť inak ako klamaním spotrebiteľa, ktorý je zavádzaný skutočnosťou, že percentuálne vyjadrenie RPMN zohľadňuje všetky náklady spotrebiteľa súvisiace s poskytnutím úveru, čo v konečnom dôsledku deklaroval žalovaný aj v čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere.

61. Keďže nesprávny údaj o výške RPMN má ten istý dôsledok ako je absencia tohto údaju, s poukazom na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. nastala zákonná fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

62. S poukazom na uvedený záver, ktorého dôsledkom je posúdenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, nepovažoval súd za potrebné zaoberať sa ďalšími argumentmi žalobkyne, ktorý by iný (pre ňu priaznivejší) záver privediť nemohli.

63. Žalobkyňa sa ďalej predmetnou žalobou domáhala určenia neprijateľnosti viacerých zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o revolvingovom úvere a zmluvných dojednaniach k tejto zmluve.

64. Podanou žalobou sa žalobkyňa môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2024, ktorý v § 3 ods. 3 a 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva, pričom má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018), ale i § 11 ods. 4 ZoSÚ, ktoré umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa neplatnosti zmluvy, a teda prípadne i časti zmluvy – konkrétne neprijateľných zmluvných dojednaní.

65. Žaloba o určenie neprijateľných zmluvných podmienok je teda procesne prípustná aj v individuálnom spotrebiteľskom spore, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, ktorý uviedol, že zánik záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy nemá právny význam, opačný názor by znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj smernici Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V prípade žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa dovolacieho súdu ide o osobitný druh žaloby spotrebiteľa s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4, 5, § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby preto podľa Najvyššieho súdu nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Cieľom žaloby nie je len to, aby individuálny spotrebiteľ bol chránený pred záväzkom voči nekalej podmienke uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, ale obsahom je aj povinnosť dodávateľa nepoužívať ďalej nečestnú zmluvnú podmienku. Účelom žaloby je aj pôsobiť ako „odstrašujúci“ prostriedok voči dodávateľom so zámerom predchádzať nečestným zmluvným podmienkam. Okrem toho právoplatný rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale sa ním zároveň vytvára zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju zákonnú povinnosť a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadost'učinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Totožný právny záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.3.2019.

66. Zároveň z rozhodnutia Ústavného súdu SR pod sp. zn. III. ÚS 124/2020 vyplýva, že zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená za nekalú treba v zásade chápať tak, že nikdy neexistovala, takže nemôže voči spotrebiteľovi vyvolávať účinky. Určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím musí v zásade viesť k navráteniu jeho právnej a skutkovej situácie, v ktorej by sa spotrebiteľ nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala. Rozsudok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky prispel k odstráneniu pochybností o spätných účinkoch rozhodnutia súdu o určení neplatnosti zmluvnej podmienky a tieto účinky z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemožno v zásade z hľadiska reštitúcie vzťahov časovo obmedzovať. Žalobu o určenie možno uplatniť už pri potencionálnej hrozbe vzniku ujmy. Existuje teda možnosť domáhať sa vyhlásenia zmluvnej podmienky z preventívnych dôvodov bez práva na reštitučné plnenie. Zo súdnej kontroly nie sú vylúčené ani zmluvné klauzuly, ktorých obsahom nie je právo na plnenie a z ktorých by bolo kumulatívne uplatnenie reštitučných práv na plnenie problematické, až nemožné. Členským štátom patrí procesná autonómia, no špecifiká súdnych konaní nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá spotrebiteľom musí byť poskytnutá podľa ustanovení Smernice 93/13. Ak spotrebiteľ vyvolá individuálny súdny spor o posúdenie zmluvnej podmienky, či nie je neprijateľná, súd ex offo zohľadňuje všetky okolnosti prípadu, aby sa dopracoval k finálnemu záveru a to nielen z dôvodu individuálnej ochrany spotrebiteľa, ale aj v záujme dôležitého spoločenského cieľa.

67. Súd rozhodne o neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve aj keď ide o zmluvnú podmienku, ktorá je v dobe rozhodovania súdu už neplatná, aj keď už nie je používaná a dokonca je ju povinný vyhlásiť aj v prípade, ak ju zmluvné strany zmluvne zmenili (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/149/2020 z 24.08.2022 a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-19/20).

68. Predtým, ako súd môže pristúpiť k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia alebo ceny plnenia alebo

či boli dotknuté podmienky individuálne dojednané. Napadnuté ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa netýkajú predmetu plnenia, ani ceny plnenia (niektoré z nich sa síce týkajú určitých plnení zo strany spotrebiteľa, ale to iba v prípade omeškania – zmluvné pokuty, pričom toto nie je možné vyhodnotiť ako týkajúce sa samotného predmetu plnenia, či ceny zmluvného plnenia).

69. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávaní ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávaní zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednania. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574). V tomto smere žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, preto súd vychádzal z domnienky, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ).

70. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednanie spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

71. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

72. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú je potrebné považovať aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

73. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny, neuzavretý, výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. Súd môže za neprijateľnú zmluvnú podmienku určiť aj inú zmluvnú podmienku, než obsahuje výpočet v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak napíňa znaky uvedené v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter zmluvy možno uzavrieť, že žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemal možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9C oCsp 19/2021).

74. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom

zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

75. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátiteľnej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých pristupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. Filozofiu, ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadáním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. .... v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

76. Majúc na zreteli vyššie uvedené východiská súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné ustanovenia sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a to z nasledovných dôvodov.

77. Zmluvná podmienka vo výroku II. týkajúca sa vyhlásenia dlžníka, že sa oboznámil so zmluvnými dojednaniami.

78. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. l) OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí.

79. „Zmluvnú podmienku uvedenú v bode 7 Zmluvy o revolvingovom úvere v znení: „Dlžník, Spoludlžník1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať.“ súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprijateľnú z dôvodov nedodržania mechanizmu kontraktácie. Táto úvaha súdu I. inštancie je logická, nakoľko zo zmluvy vyplýva, že dlžník vyhlásil, že sa zoznámil so zmluvnými dojednaniami ešte pred tým, než boli v zmluve kompletne uvedené. Takého vyhlásenie je preto predčasné a nemožno s ním spájať zamýšľané právne dôsledky. 23. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že bod 7 zmluvy nemá s procesom uzatvárania zmluvy nič spoločné, odvolací súd sa s takýmto tvrdením nemôže stotožniť. Vyhlásenie o oboznámení sa so zmluvnými podmienkami a dojednaniami a súhlas s ich dodržiavaním je už samotným obsahom a zmyslom súčasťou procesu uzatvárania zmluvy. 24. Neobstojí ani odvolacia námietka žalovaného, že súd rozhodol na základe iných skutkových tvrdení, ako uviedol žalobca, nakoľko v spotrebiteľských sporoch sú súdy povinné ex offio skúmať prípadnú neprijateľnú povahu zmluvných podmienok. 25. Nad rámec uvedeného a v súlade s argumentáciou žalobcu odvolací súd dodáva, že zmluvná podmienka je neprijateľná aj z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa súčasne na spotrebiteľa neprijateľne bez ďalšieho prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s obsahom zmluvy, porozumenia jej obsahu a okolností uzavretia zmluvy v tiesni alebo za nápadne nevýhodných podmienok na spotrebiteľa. Je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv (napr. spotrebiteľ nevyužije svoje právo podľa § 49 OZ), resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovoliavať súdnej ochrane, keďže platí domnienka, že si zmluvu prečítal a jej obsahu a konštrukcii porozumel. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa

neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. 26. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno. Z tohto dôvodu vzhľadom na účinok zmluvnej podmienky, túto aj odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, posúdil ako neprijateľnú podľa § 53 ods. 1 OZ spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoCsp 11/2024 zo dňa 11.02.2025)

80. Čo sa týka zmluvných podmienok uvedených vo výroku III. a IV. týkajúcich sa Dohody o poskytnutí služby a odplaty za odklad splatnosti, obsahovo obdobné alebo totožné zmluvné podmienky už boli súdmi určené ako neprijateľné zmluvné podmienky, preto súd poukazuje na odôvodnenie jedného z nich, pri ktorom nevidí dôvod na odklon od jeho záverov a v plnom rozsahu na ne poukazuje cit.: „Pokiaľ ide o zmluvné podmienky uvedené v zmluve v bode 8.1. a 8.4. v rámci Dohody o poskytnutí služby (o odklade splatnosti a odplate za neho) súd uvádza, že pokiaľ ide o dohodu, táto sice formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia, či prípadne neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže jej obsahom je len poskytovanie súvisiacich služieb, konkrétne umožnenie odkladu splátok po splnení ďalších podmienok. Spätosť zmluvy o úvere a dohody o poskytovaní služby je daná tým, že v prípade neuzavretia zmluvy o revolvingovom úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať takúto dohodu, keďže bez poskytnutia úveru by ani neexistovala povinnosť žalobcu plniť dlh zo zmluvy o úvere v splátkach a bolo by tak bezpredmetné umožniť žalobcovi požiadať o odklad týchto splátok. Za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve možno považovať aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Dohoda o poskytovaní služby je práve takým prípadom. V zmysle dohody je spotrebiteľ povinný dojednanú odplatu za služby platiť bez ohľadu na to, či dané služby vôbec niekedy využije alebo nie. Takéto dojednanie podľa názoru súdu je zjavne nevyvážené, neprijateľné, je v neprospech spotrebiteľa, nesleduje jeho záujmy, ale záujmy dodávateľa, pričom za daných okolností sa skutočne javí, že jediným účelom danej dohody je navýšiť odplatu za poskytnutie úveru (bez toho, aby to bolo vyjadrené v zmluve pri parametroch úveru v rámci RPMN, či celkovo splatnej čiastky). Daná dohoda o poskytovaní služieb podlieha prieskumu súdu nielen podľa § 39 ale aj podľa § 53 Občianskeho zákonníka, keďže táto „služba“ nie je hlavným predmetom plnenia, pričom cieľom zákonodarcu nebolo vylúčiť z preskúmania z hľadiska neprijateľnosti vedľajšie zmluvné cenové dojednania, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že nie je výnimočnou situáciou, kedy sa dodávateľia práve ich netransparentným zakomponovaním do formulárových spotrebiteľských zmlúv snažia získať nepríjemný majetkový prospech od spotrebiteľov. Tak dohoda o poskytovaní služieb ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Dohodu o poskytovaní služieb nie je možné považovať za individuálne dojednanú, pričom ide o zmluvné dojednanie, ktoré je zjavne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Navyše postupom veriteľa, akým má byť poplatok za službu uhradený, stanoveným v dohode o poskytnutí služby, nastáva situácia kedy si žalovaný z časti ním poskytnutého úveru fakticky sám sebe uhradí tento poplatok a následne spotrebiteľ v priebehu dohodnutého obdobia spláca úver vo výške, ako keby mu žalovaný poskytol celú sumu úveru tak ako bola dohodnutá v zmluve, pričom aj z tejto sumy má spotrebiteľ platiť úroky. Súd teda preskúmaním zistil neprijateľnosť zmluvných podmienok obsiahnutých v bodoch 8.1 a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere, keďže služba, ktorá mala spočívať v prípadnej možnosti odkladu splátok úveru za splnenia ďalších podmienok, nebola podmienkou, ktorá sa týka hlavného predmetu plnenia, nebola individuálne medzi žalobcom a žalovaným dojednaná, a pod jej vplyvom nastala značná nerovnováha vo vzájomných právach a povinnostiach strán úverovej zmluvy v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Práve použitie tejto klauzuly úverovej zmluvy došlo k hrubému zásahu do práv spotrebiteľa už len tým, že v dôsledku nevyplatenia celej sumy schváleného úveru na ich účet, by žalobcovia pri riadnom plnení stanovených splátok podľa údajov z úverovej zmluvy žalovanému zaplatili takmer trojnásobok požičanej sumy. Vzhľadom na uvedené, s poukazom aj na následok, ktorý v majetkovej sfére žalobcu skutočne nastal, možno uzavrieť, že žaloba žalobcu je v časti učenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených pod bodmi 8.1 a 8.4 dôvodná (viď rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 13Csp/157/2017 zo dňa 10.09.2021 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co Csp/52/2021 zo dňa

12.04.2022, ako aj rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 13Csp 56/2023-72 zo dňa 31.01.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 25CoCsp 11/2024 zo dňa 11.02.2025).

81. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku V. týkajúcej sa uvádzania variabilného symbolu súd uvádza, že neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky vidí v tom, že jej jadrom je skrytá a zjavne neprimeraná sankcia pre spotrebiteľa. Je zjavne neprijateľné také ustanovenie zmluvy, podľa ktorého obchodník neakceptuje plnenie spotrebiteľa iba preto, že splátka nie je opatrená správnym variabilným symbolom (ďalej aj „VS“). Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná aj z dôvodu, že jej účinkom je upieranie práv spotrebiteľovi, čo je neprípustné (§ 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. účinného do 30.6.2024). Takáto podmienka opätovne sleduje možnosť za každých okolností postihnúť dlžníka. Neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie VS je formálna chyba zo strany dlžníka a je neprípustné, aby bol za riadne plnenie dlžník postihovaný. Súd nijako nepopiera dôležitosť a význam uvádzania variabilného symbolu, ktorý slúži na identifikáciu platby pre veriteľa, avšak podstata neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky spočíva v tom, že napriek jej včasnej úhrade sa spotrebiteľ dostáva v dôsledku konania veriteľa do „omeškania“, s čím je veriteľ následne oprávnený spotrebiteľa sankcionovať. Súd netvrdí, že v prípade viacerých záväzkov toho istého dlžníka má veriteľ jednostranne určiť účel platby, ale v súlade s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom je také konanie veriteľa, ktorý po dodatočnej identifikácii neurčenej platby (aj v súčinnosti s dlžníkom), považuje túto platbu za uhradenú nie až dňom jej identifikácie, ale späť ku dňu jej prijatia. (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp 4/2025 zo dňa 13.03.2025)

82. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku citovanú vo výroku VI. rozsudku upravenú v čl. 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, bod 8.3 zmluvných dojednaní, obdobná zmluvná podmienka bola právoplatnými rozhodnutiami súdu vyhlásená za neprijateľnú, konkrétne rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/111/2022, Krajským súdom v Prešove sp. zn. 9CoCsp/56/2022, sp. zn. 2CoCsp/7/2023, ako aj sp. zn. 27CoCsp/9/2024 zo dňa 30.01.2025, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 29Csp 19/2024-395 zo dňa 16.09.2024.

83. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že argumentáciu veriteľa vo vzťahu k neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky, ktorá mala základ v odkaze na povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, mal odvolací súd za argumentáciu bez relevancie. Žalovaný totiž mal za náležité vyžadovať od spotrebiteľa informácie o zmenách v príjmoch, výdavkoch a záväzkoch, ktoré prebral spotrebiteľ, alebo o iných zmenách v príjmovej sfére spotrebiteľa z dôvodu možnej zmeny zmluvy, spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru. Je možné súhlasiť s tým, že z ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva povinnosť veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver aj pred zmenou zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru a to s odbornou starostlivosťou. Uvedená povinnosť je však vyžadovaná vo vzťahu k novej obsahovej, alebo inej zmene existujúceho záväzkového vzťahu. Za situácie, keď ani nie je zrejmé, či k nejakej zmene vzniknutého zmluvného vzťahu dôjde, t.j. hypotetickej situácie je nezrozumiteľné, z akého dôvodu by sa povinnosť mala vyžadovať od spotrebiteľa. V takomto prípade nie je právne ani fakticky opodstatnené preskúmať bonitu spotrebiteľa po uzavretí zmluvy, naviac pri neurčito konkretizovaných podmienkach, čo všetko by mal spotrebiteľ veriteľovi oznamovať.

84. Podľa článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžník 1, Spoludlžníka 2, bod 8.7., žalobkyňa ako spotrebiteľka mala vyhlásiť, že predlžuje premlčaniu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli veriteľovi z tejto zmluvy, na dobu 10. rokov. Je nepochybné, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, je súčasťou zmluvných dojednaní, ktoré žalobkyňa žiadnym spôsobom nemohla ovplyvniť a je v zásadnom rozpore s kogentnou úpravou premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pričom žalobkyni ako spotrebiteľovi sa nepochybne zhoršuje jej postavenie, a preto táto podmienka podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností strán v neprospech spotrebiteľa. Nakoniec ani žalovaný nespochybnil, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd poukazuje aj na to, že predmetná zmluvná podmienka už bola vyhlásená právoplatne za neprijateľnú a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 02.06.2025 sp. zn. 20Csp 3/2024, ako aj rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 4.2.2019, sp. zn. 20Csp/192/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.12.2019, sp. zn. 12Co/85/2019.

85. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú čl. 14. Sankcie (bod 14.1., 14.2, 14.3) zmluvných dojednaní (výrok VIII. rozsudku) táto bola opakovane rozhodnutiami súdov vyhlásená za neprijateľnú, konkrétne

rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp 3/2024, sp. zn. 20Csp/35/2021, sp. zn. 24Csp/2/2023, sp. zn. 29Csp 19/2024, Okresným súdom Bardejov sp. zn. 20Csp/21/2022, sp. zn. 6Csp/15/2022 ako aj rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/52/2021 zo dňa 30.5.2023, sp. zn. 27CoCsp 9/2024 zo dňa 30.01.2025.

86. Z uvedených súdnych rozhodnutí nesporne vyplýva konštatovanie neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky, keďže táto bola zahrnutá do textu zmluvy, ktorý bol predformulovaný žalovaným a navyš písaný minimalizovaným písmom bez zvýraznenia dôležitých častí v zmluve. Samotná zmluvná pokuta bola zapracovaná do uvedeného textu zmätočne a nejasne. Z textu zmluvy vyplýva, že zmluvnú pokutu si mohol veriteľ uplatniť nielen v prípade omeškania tej-ktorej mesačnej splátky, ale opakovane aj v prípade omeškania trvajúceho viac ako tri mesiace, následkom čoho sa stal záväzok zo zmluvy v plnom rozsahu splatným, vrátane zákonného úroku z omeškania. Súčasne z obsahu citovaného zmluvného dojednania nevyplýva, dokedy si bol veriteľ oprávnený takúto zmluvnú pokutu voči spotrebiteľovi uplatňovať. Na základe vyššie uvedeného, preto súd prvej inštancie dospel k jednoznačnému záveru, že uvedené zmluvné dojednanie nespĺňa predpoklady individuálneho dojednania zmluvnej pokuty a tak ako bolo zapracované, rozhodne spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu na úkor žalobcov ako spotrebiteľov.

87. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešov zo dňa 20.10.2020, sp. zn. 12Co/33/2020, ktorý k obdobnej zmluvnej podmienke uviedol: „Vo vzťahu k napadnutému výroku III. odvolací súd uvádza, že ani v tomto prípade neobstoja odvolacie námietky žalovaného o primeranosti zmluvnej pokuty, ktorá bola dojednaná vo výške 0,065% denne z dlžnej sumy (t.j. 23,725% ročne), pretože aj v tomto prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie dodáva, že uvedená zmluvná podmienka je navyš pomerne sofistikovane ukrytá do rozsiahlych a drobným písmom písaných zmluvných dojednaní, pričom Občiansky zákonník vyžaduje pre platné dojednanie o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) písomnosť, teda osobitnú pozornosť zmluvných strán. Zo zaradenia uvedeného ustanovenia o zmluvnej pokute do Zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla mať vedomosť a nemohla ani predpokladať, že súčasťou Zmluvných dojednaní k zmluve budú aj ustanovenia o zmluvnej pokute, pretože zmluvné dojednania či všeobecné zmluvné podmienky vo všeobecnosti slúžia na úpravu dojednaní najmä technického charakteru. Z uvedeného dôvodu by preto tieto podmienky nemali slúžiť na to, aby boli do nich v často zložito a neprehľadnej formulovanej podobe zakomponované a ukryté dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. V prípade, ak aj tak dodávateľ koná, možno konštatovať, že sa v právnom vzťahu nespráva poctivo, a preto potom takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k tomu, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže byť zmluvná pokula dojednaná len v tej časti zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojuje svoj podpis. Navyš, ak podľa názoru odvolacieho súdu výška zmluvnej pokuty 23,725% ročne je neprimerane vysoká po zohľadnení úrokov z omeškania a ostatných nákladov, ktoré bola tiež žalobkyňa ako spotrebiteľ povinná platiť. Z uvedených dôvodov preto nemožno prisvedčiť odvolacej argumentácii žalovaného ohľadom primeranosti zmluvnej pokuty vo vzťahu k tomu, že táto nepresiahla výšku trojnásobku úrokovej sadzby úroku z omeškania“. Súd sa s týmito dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje. Vzhľadom na prepojenosť bodov 14.1, 14.2. a 14.3 súd vyhlásil všetky tieto body za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

88. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v článku 16. Súhlas so spracovaním osobných údajov, v bode 16.6., súd rovnako dospel k záveru, že táto podmienka je neprijateľná. Za neprijateľné súd považoval, že v zmysle spornej podmienky spotrebiteľ udeľuje súhlas na nakladanie s osobnými údajmi nielen v prípade ak zmluva vznikne, ale aj za stavu, ak nedôjde k uzavretiu zmluvy. Neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by súhlas mal platiť aj v prípade, že zmluvný vzťah nevznikne. Navyš sa súdu javí, že doba 10 rokov od doručenia návrhu, je neprimeraná, zasahuje do osobných práv žalobkyne. Osobne údaje by mali byť spracované iba na nevyhnutnú dobu, čo sa v danom prípade nestalo. Súd má za to, že dobu 10 rokov nie je možné hodnotiť ako primeranú dobu na uchovávanie osobných údajov. Takáto zmluvná podmienka preto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, žalobkyne, ktorej v snahe získať úver nezostávalo nič iné, len predtlač zmluvy, ktorej súčasťou je aj táto zmluvná podmienka, podpísať.

89. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku X. týkajúca sa rozhodcovskej doložky. Uvedená zmluvná podmienka predstavuje podľa názoru súdu neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná. Za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Žalobkyňa si túto doložku nevymienila a vzhľadom na charakter zmluvy nemožno dospieť ani k záveru, žeby mala možnosť do obsahu zmluvy akýmkoľvek spôsobom zasahovať, teda že mohla ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, miesto rozhodcovského konania, spôsob konania (s pojednávaním, bez pojednávania) a podobne. Uvedená rozhodcovská doložka bola uzavretá v typizovanej formulárovej podobe, žalovaný ju predkladal žalobkyňi v predtlačí. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka je totiž stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je aj tento daný prípad a teda žalobkyňa ju mohla prijať buď ako celok, alebo ako celkom odmietnuť. Žalovaný v konaní nepreukázal, že ako dodávateľ síce rozhodcovskú zmluvu pripravil, ale spotrebiteľ mal reálnu možnosť ju neprijať, odmietnuť ju a to bez toho, aby to malo za následok zhoršenie jeho postavenia v zmysle zániku zmluvy, respektíve jej neuzavretia. Na preukázanie individuálneho dojednania ho ťažilo dôkazné bremeno v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Nie je vôbec preukázané, že v prípade, ak by dlžník nesúhlasil s vopred pripravenou rozhodcovskou doložkou, či by došlo k uzavretiu zmluvy úverovej, teda či by spotrebiteľ, napriek možnosti zvlášť podpísať rozhodcovskú doložku dosiahol uzavretie úverovej zmluvy aj v prípade nepodpísania rozhodcovskej doložky.

90. Zároveň rozhodcovská doložka spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach strán tým, že nútila žalobcov podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Žalobkyňa týmto stratila právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Sám veriteľ zostavil znenie rozhodcovskej doložky v jej vopred pripravenej formulárovej podobe. Dlžník, ktorému je predložená typová spotrebiteľská doložka v predtlačí, nemá vzhľadom na takúto podobu doložky v zásade reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Žalobkyňa sa v posudzovanej veci reálne vzdala svojho práva na účinnú ochranu v konaní pred všeobecným súdom a to v pozícii a situácii, v ktorej vystupovala ako spotrebiteľka, teda ako slabšia zmluvná strana a pri nemožnosti reálne vplývať na obsah zmluvy, čo je neprijateľné. Na základe uvedeného súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore príslušnými ustanoveniami najmä § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS, podľa ktorej spotrebiteľ nie je viazaný podmienkou, ktorá je nekalá.

91. V súvislosti s uvedeným poukazuje súd aj na nález Ústavného súdu SR, zo dňa 11.6.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018, z ktorého vyplýva, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby ma spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd.

92. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku XI. týkajúcej sa voľby Obchodného zákonníka, súd uvádza, že uvedená zmluvná podmienka predstavuje podľa názoru súdu neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná.

93. Táto zmluvná podmienka bola už opakovane rozhodnutiami súdov vyhlásená za neprijateľnú, konkrétne rozsudkami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp 39/2022 zo dňa 23.11.2022, sp. zn. 3CoCsp 35/2022 zo dňa 06.12.2022, sp. zn. 5CoCsp 22/2021 zo dňa 20.01.2022, sp. zn. 7CoCsp 55/2020 zo dňa 24.06.2021.

94. V prejednávanej veci je zrejmé, že podľa dojednaní obsiahnutého v Zmluve (v článku 19. bod 19.94.) vzájomné právne vzťahy sa mali spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Je teda nepochybné, že ustanoveniami Obchodného zákonníka sa mali riadiť všetky vzťahy medzi zmluvnými stranami bez akýchkoľvek výnimiek. Obchodný zákonník pritom úpravu neprijateľných zmluvných podmienok neobsahoval. Cieľom dojednaní o výlučnej aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka zo strany dodávateľa bolo zjavne znemožnenie aplikácie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa na vzniknutý právny vzťah.

95. Osobitné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 23a) do 31.06.2007 ustanovovalo primeranú aplikáciu Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.) aj v prípadoch uzavretia kúpnej zmluvy, zmluvy o dielo, prípadne inej odplatnej (aj atypickej) zmluvy Obchodného zákonníka, ak je charakteristickým znakom týchto zmlúv, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

96. Novela Občianskeho zákonníka (učinená zákonom č. 102/2014 Z. z.) účinná od 01.04.2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto právneho predpisu. Tento záver priamo vyplýva nielen z rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015, sp. zn. 3Mcd0 14/2014, ale aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.05.2015 vydaného vo veci 8MCdo 13/2014.

97. Zároveň je potrebné poukázať aj na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v ktorom je obsiahnuté všeobecné pravidlo, podľa ktorého v prípade uzatvárania spotrebiteľských zmlúv treba dodržiavať právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv. Toto pravidlo má pôsobiť aj preventívne, teda slúži na vyjadrenie toho, v akom zmysle má dodávateľ pripravovať podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú v zákone zakotvené pre uzatváranie konkrétnych spotrebiteľských zmlúv. Týchto zákonom ustanovených podmienok sa spotrebiteľ nemôže vopred vzdať. Preto by bolo neplatné aj také dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, v ktorej by spotrebiteľ dal súhlas na neakceptovanie zákonom ustanovenej podmienky, či obchádzanie niektorej neprijateľnej podmienky, a to by v konečnom dôsledku zhoršilo jeho zmluvné postavenie. Podmienky spotrebiteľských zmlúv upravené v zákone sú vo vzťahu k spotrebiteľovi kogentné, keďže nepripúšťajú odchýlnu úpravu, ktorou by sa zhoršilo postavenie spotrebiteľa. Dojednanie použitia ustanovení Obchodného zákonníka na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, za situácie, ak v súlade s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na tieto právne vzťahy sa vždy musia prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

98. Uvedené závery v konečnom dôsledku potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Oبدو 5/2023 zo dňa 29.02.2024, ktorý považoval za nevyhnutné uviesť, v akom zmysle je potrebné nazerať na pravidlo o spravovaní sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka v prípade zmlúv upravených ako zmluvný typ len v Obchodnom zákonníku, ktoré spadajú do kategórie tzv. absolútnych obchodov podľa § 261 ods. 6 d) Obchodného zákonníka (ďalej len „osobitné zmluvy“). Uviedol, že zo samotného Občianskeho zákonníka, konkrétne § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva pravidlo *lex specialis derogat legi generali*, pričom práve osobitné zmluvy sú upravené ako zmluvný typ v Obchodnom zákonníku, a nie Občianskom zákonníku. V zmysle rozhodovacej praxe najvyššieho súdu však platí, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakého inštitútu v Občianskom zákonníku a v Obchodnom zákonníku sa aplikuje právna úprava Občianskeho zákonníka, ak ide o právne vzťahy založené spotrebiteľskou zmluvou, vrátane nárokov z nich vzniknutých. Z uvedeného tak možno vyvodiť záver, že osobitné zmluvy sa spravujú príslušnými ustanoveniami o predmetnom zmluvnom type a v ostatnom rozsahu alebo tam, kde je duplicitná právna úprava Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka, spravujú sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

99. Majúc na zreteli uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

100. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

101. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

102. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

103. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.